

den gældende praksis for konvertering lovfæstes, idet det dog af pantsikkerhedshensyn er foreslået, at realkreditinstituttets bestyrelse skal udforme interne retningslinier, der sikrer, at pantsikkerheden ikke forringes væsentligt ved konverteringer ud over lånegrænsen.

Ad 4 Ændring af regler vedrørende tavshedspligt og partsbegreb

På baggrund af Folketingets ønske om en undersøgelse af de gældende regler om Finanstilsynets tavshedspligt m.v. har advokat, dr. jur. Jan Schans Christensen udarbejdet en eneudredning om tavshedspligt og partsbegreb i den finansielle tilsynslovgivning.

På baggrund af eneudredningen har der været en række møder med deltagelse af eneudrederen, Finanstilsynet, repræsentanter fra den finansielle sektor samt Økonomiministeriet. Det er i vid udstrækning resultatet af disse drøftelser, der nu fremlægges.

Tavshedspligt

Forslaget indebærer en præcisering af reglerne for videregivelse af fortrolige oplysninger. For eksempel indsættes en tidssvarende definition af begrebet »Finanstilsynets ansatte«, og det præciseres, at fortrolige oplysninger kan videregives som led i efterforskning og strafforfølgning både i relation til straffeloven og tilsynslovgivningen.

Der foreslås etableret en adgang til, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Fondsrådet, når rådet har behov for oplysningerne til varetagelse af dets opgaver.

Det foreslås at lovfæste den hidtidige praksis, hvor efter fortrolige oplysninger videregives til Rigsrevisionen. Baggrunden herfor er varetagelsen af de opgaver, som Rigsrevisionen er tillagt i medfør af grundloven.

Der foreslås endvidere indsat en hjemmel til at videregive oplysninger til institutioner, der forvalter investorgarantiordninger, idet Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 97/9/EF om investorgarantiordninger er gennemført i dansk ret med vedtagelsen af lov nr. 415 af 26. juni 1998.

Der foreslås indsat en bestemmelse, hvorefter samtykke ikke ophæver tilsynets tavshedspligt. Bestemmelsen er begrundet i flere forhold, herunder hensynet til instituttets kunder, fortroligheden omkring instituttets forretningsmæssige forhold og Finanstilsynets effektivitet. Da de fortrolige oplysninger i langt overvejende grad hidrører fra institutterne, vil det være mest korrekt og sikrest, at det er det pågældende institut

selv, der videregiver fortrolige oplysninger til tredje mand. Såfremt det drejer sig om kundeoplysninger, skal kundens samtykke indhentes.

Endelig gennemføres artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 98/33/EF om ændring af artikel 12 i Rådets direktiv 77/780/EØF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og artikel 2, 5, 6, 7 og 8 og bilag II og III i Rådets direktiv 89/647/EØF om solvensnøgletal for kreditinstitutter samt artikel 2 og bilag II i Rådets direktiv 93/6/EØF om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (det såkaldte matrix-direktiv) i dansk ret, således at der på baggrund af internationale samarbejdsaftaler kan udveksles fortrolige oplysninger med finansielle tilsynsmyndigheder m.v. i tredjelande. Videregivelse af fortrolige oplysninger kan kun ske under forudsætning af, at de pågældende tilsynsmyndigheder m.v. har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver, og at de er underlagt en lovbestemt tavshedspligt mindst svarende til den, der gælder for udveksling af oplysninger mellem medlemslandenes kompetente myndigheder inden for EU.

Partsbegreb

Der foreslås indsat en ændret bestemmelse, der fastslår, hvem der har partsstatus i forhold til Finanstilsynet. Partstatus har bl.a. betydning for retten til aktindsigt og retten til at indbringe Finanstilsynets afgørelser for Erhvervsankenævnet.

De gældende bestemmelser fastslår, at i forhold til Finanstilsynets tilsynsvirksomhed anses alene instituttet som part.

Det foreslås, at partsbegrebet udvides og præciseres for så vidt angår bestyrelsesmedlemmer, revisorer, direktører og andre ledende medarbejdere, såfremt tilsynets påtale eller pålæg er rettet direkte mod den pågældende.

Det foreslås endvidere, at andre - f.eks. ved undersøgelse af, hvorvidt der er sket en overtrædelse af realkreditlovens regler, om hvem der kan drive realkreditvirksomhed - får partsstatus, når tilsynets afgørelse er rettet direkte mod den pågældende.

Eneudrederen anbefalede endvidere, at det bør overvejes, hvorvidt kunder i visse situationer skal kunne opnå partsstatus.

Da Finanstilsynets afgørelser imidlertid alene vil være rettet mod instituttet, hvorefter det er op til instituttet selv at afgøre, hvorvidt der skal træffes foranstaltninger over for kunden, er det ikke fundet relevant at udvide muligheden for at opnå partsstatus til at omfatte kunder.